

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 67.

24de Møde.

Lønsdagen den 6te Marts.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Hvad den tredie Bestemmelse angaaer, saa gaar den ud paa, at Forfatteren, for at kunne drages til Ansvar, maa være indenfor Statens dømmende Myndigheds Omraade, og det paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om hans Ansvarlighed. Der er med Hensyn til denne Bestemmelse indveendt, at ved den kunde en Bogtrykker udsættes for at fortrædiges, idet Ansvaret gaaer over paa ham, naar Forfatteren ikke paa denne Tid er tilstede. Det maa jo ogsaa indrømmes, at det i enkelte Tilfælde kan skee; men herved er dog at bemærke, at Bogtrykkeren i dette Tilfælde kan siges just ikke at være aldeles uden Skyld, i det mindste at han har handlet uforsigtigt; thi, naar en Mand henvender sig til en Bogtrykker om at faae Noget trykt, eller naar en Mand sælger et trykt Skrift, hvis Indhold han ikke kender, saa har han dog Opfordring til at søge Oplysninger om Forfatterens Person, og i alt Fald til at gjøre sig bekendt med Skriftets Indhold, idet det maa være ham vitterligt, at, hvis der i sin Tid skulde blive Spørgsmaal om Ansvar for Skriftet, saa vilde Ansvaret paaligge ham, naar den, der har henvendt sig til ham som Forfatter eller Forlægger, ikke er tilstede, naar han ikke kan findes paa den Tid, Actionen bliver anlagt, eller har forladt Riget. Det forekommer mig derfor, at Bogtrykkeren i saa Tilfælde ikke synes at være aldeles uden Brøde; men dertil kommer, at Loven indeholder Bestemmelser, der lætte ham dette Ansvar, idet Loven bestemmer, at naar der ikke inden 6 Maanedes, efterat Bekendtgørelsen om Skriftets Udgivelse første Gang har været indrykket i de offentlige Blade, er skeet Opfordring til ham, om at meddele saadanne Oplysninger, hvorefter de Foregaaende i 3

Maanedes kunne drages til Ansvar, saa er Bogtrykkeren fri for Ansvaret. Udvalget har derfor troet, at burde holde sig til disse Bestemmelser, navnlig har Udvalget ikke kunnet finde Andet, end at det Ændringsforslag, som af 5te Landstingsmand for 2den Valgkreds (Vorgen) er stillet til denne S, er misligere end Lovens Bestemmelse. Efter dette Forslag paahviler nemlig Ansvaret Forfatteren, og ved et periodisk Skrift Redaktøren, saafremt han ikke paaviser en anden Forfatter; men er Forfatteren til et Skrift ikke nævnt, bliver Bogtrykkeren, hvis han ikke vil eller kan nævne Forfatteren, ansvarlig. Efter dette Ændringsforslag bliver altsaa Bogtrykkeren ogsaa ansvarlig, naar han ikke kan paavise Forfatteren til Værket, og dertil kommer, at dette Ansvar vedvarer bestandigt, idet der ikke der, som i Loven, er gjort den Bestemmelse, at Ansvaret ophører esrer et vist givet Tidrum. Hvad Paragraphens øvrige Bestemmelser angaaer, da siges det i anden Passus, „at Ansvaret herefter gaaer over paa Udgiveren eller Redaktøren, forsaavidt med Hensyn til ham de nysnævnte Betingelser for Straffeansvarets Indtræden ere tilstede.“ Det kan imidlertid være Tilfældet, at der baade er en Redaktør og en Udgiver ved et Skrift, og der savnes derfor en Bestemmelse om, hvilken af disse 2de Personer, der først maa være ansvarlig, og Udvalget har derfor troet at burde foreslaae, at der optages en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at Redaktøren først bærer Ansvaret og derpaa Udgiveren, og at man saaledes afhjælpes denne Mangel; som en Følge deraf indstiller man, at Ordet ham forandres til dem. Hvad den sidste Passus i Paragraphen angaaer, da har Udvalget formeent, at den Frist af 6 Maanedes, som er givet, for at Bogtrykkeren skal være befriet for Ansvaret, kunde indskrænktes. Det synes nemlig, at 3 Maanedes maatte være tilstrækkelige for